Ponedjeljak, 21.03.2011.g.

Jučer je naša župna zajednica hodočastila u Svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu.
TO
JE
MJESTO
U
KOJEM
JE
GOSPODIN
OSTAVIO
POSEBAN
ZNAK
SVOJE
EUHARISTIJSKE
NAZOČNOSTI
I
LJUBAVI
SPRAM
LJUDI
-
SVOJU
KRV.
Još mi i sad "zvoni u ušima"
-
ISUSE
BLAGA
I
PONIZNA
SRCA,
UČINI
SRCE
MOJE
PO

SRCU
SVOME.

Bili smo prvi ovogodišnji hodočasnici koji su posjetili, ovako organizirani, ovo poznato Svetište, u godini kada će ono u prvoj nedjelji mjeseca rujna slaviti 600 godišnjicu pojavljivanja PREDR AGOCJENE
KRVI
KRISTOVE.

A kako se to dogodilo?

Prema tradiciji, jer pisanih dokumenta nema, 1411. Godine, za vrijeme bogoslužja, jednom svećeniku, kojemu je, sumnjajući u istinitost riječi Pretvorbe "OVO JE TIJELO M OJE"
i
"OVO
JE
MOJA
KRV…",
u
kaležu
nakon
lomljenja
hostije
na
tri
dijela,
POTEKLA
PRAVA
KRV.
Zaprepašten i silno prestrašen, brzo je završio s misom.
Tekućinu
iz
kaleža,
KRISTOVU
KRV,
pospremio je u staklenu posudicu, skrio, i o događaju šutio do kraja svojeg života. Tek na samrti, javo je priznao što se dogodilo i ampulu s tekućinom predao je na čuvanje svojoj subraći svećenicima u župnoj crkvi Svetog Trojstva u Ludbregu.

Stotinjak godina poslije tog događaja, vijest je došla i da Vatikana, koji je dao sve to ispitati. Utvrđeno je da se sve upravo tako i dogodilo, utvrđena su i mnoga čudesna ozdravljenja i obraćenja onih koji su dolazili u Ludbreg i molili se toj PREDRAGOCJENOJ KRVI KRISTOVOJ, te je papinskom bulom sve to i priznato te određeno štovanje
PREDRAGOCJENE
KRVI
KRISTOVE
U
SVETIŠTU
U
LUDBREGU
SVAKE
GODINE,
U
PRVU
NEDJELJU
PRIJE
MALE
GOSPE.

I tako smo mi to sve tamo saznali od župnika Josipa Đurkana, čuvara i upravitelja Svetišta. Vani , pred Svetištem se nalazi i prekrasni Križni put s 14 postaja, pa smo svi zajedno izmolili i Križni put. A poslije smo u župnoj crkvi u Ludbregu imali klanjanje pred tom
relikvijom
PREDRAGOCJENE
KRVI
KRISTOVE
i župnu misu.

Mene je cijelo vrijeme pratio neki nedefinirani osjećaj, kao da sam u nekoj magli. Nisam se mogao onako dobro opustiti. Možda i zato što već dva dana vučem neku prehladu.

Bilo je ipak to nešto drugo. Jer ja sam s obitelji, između svoje sedme i desete godine života, živio tamo u Ludbregu. I prisjećao sam se da sam bio i ministrant. Prije 40 godina. Ne sjećam se baš dobro tog mojeg ministriranja ali znam da sam bio **. BIO SAM**
BLIZU
PREDRAGOCJENE
KRVI

KRISTOVE
a nisam tada znao za njezinu važnost za naš spas.

KRVI KRISTOVA SPASI ME!

A to je sve bilo radi utjecaja moje bake Terezije. Pa vjerojatno i druge žene mojeg tate, Štefanije. Ali "baka TREZIKA" je ta koja mi je ostala u sjećanju da me vodila i tjerala u crkvu.

KUDA SAM JA ZASTRANIO OD ONDA OD GOSPODINA?! A GOSPODIN MI JE BIO POD NOSOM.
NJEGOVA
PREDRAGOCJENA
I
PRESVETA
KRV.

I do nedavno nisam ni znao koliko je važnost toga Svetišta u Ludbregu. Čak nije ni posebno "razvikano". Doživljavao sam ga kao i svako drugo proštenje tokom godine po selima i mjestima oko nas. ALI NE.

TAMO NAM SE ISKLJUČIVO PRIBLIŽIO, DAO NAM SAMOGA SEBE PO NAŠEM LJUDSK OM POI

MANJU,
SVOJU
PREDRAGOCJENU
KRV,
ŽIVI
BOG,
GOSPODIN
ISUS
KRIST.

I sva druga svetišta gdje se ukazala naša draga Majka, DJEVICA MARIJA, nemaju toliku snagu kao
ovo
gdje
IMAMO
DOKAZ
ŽIVE
PRISUTNOSTI
SAMOGA
BOGA
MEĐU
NAMA.

JA TO JEDNOSTAVNO NE MOGU SAMO TAKO SHVATITI**. ŽIVI BOG MEĐU NAMA**. NEDO KUČIV,
NEMJERLJIV,
STVORITELJ
SVEGA
ŠTO

MI
LJUDI
MOŽEMO
POIMATI
I
VIDJETI
I
OSJETITI
I
SVEGA
OSTALOG
ŠTO
JOŠ
NISMO
I
NIKADA
NEĆEMO
SPOZNATI
.
ON
NAM
SE
TAMO
UTJELOVIO
PUTEM
SVOJE
KRVI.
I
TO
SAMO
RADI
TOGA
JER
JEDAN
OD
ONIH
KOJE
JE
POZVAO
DA
MU
BUDU
PRODUŽENA
RUKA
TU
NA

ZEMLJI,
NIJE
VJEROVAO
U
ONO
ŠTO
MU
JE
ON
DAO
MORA
PRENOSITI
NAMA.
DA
NAM
SE
ON,
BOG,
STALNO
OBJAVLJUJE
U
PRETVORBI
KRUHA
I
VINA,
NA
SVAKOJ
MISI.
ON,
ŽIVI
BOG.

TU MI OPET MOZAK STANE. NE MOGU TO POJMITI. KOJE LI LJUBAVI BOŽJE PREMA NAMA!

MI, ZRNCA PRAŠINE, S JEDNE STRANE, PUNI SEBE, I ON, BOG, STVORITELJ SVEGA, S DRUGE
STRANE,
NAM
STALNO
DAJE
MOGUĆNOSTI
DA
MU
POVJERUJEMO,
DA
SE
SPASIMO.
I
NORMALNO
DA
SE
ONDA
STALNO
PITAM,
ZAŠTO?
JER
MI
LJUDI
TO
NISMO
NIČIM
ZASLUŽILI.
NITKO
OD
NAS,
NIČIM.

A ZAŠTO NAS ONDA NE ZGAZI, UNIŠTI, RAZBACA PO CIJELOM SVEMIRU!?

JER GA SAMO VRIJEĐAMO, UBIJAMO, GAZIMO IZ DANA U DAN**.**

JEDINI SUVISLI ODGOVOR KOJI MI JE GOSPODIN DAO SPOZNATI JE TAJ DA NAS ON
BESKRAJNO
LJUBI
I
SVE
NAM
JE
SPREMAN
OPROSTITI
SAMO
AKO
SE
OBRATIMO
I
NJEMU
POVJERUJEMO
.

PA AJDE, NEKA SE SVATKO OD VAS, TAKO KAKO SAM SE JA ZAPITAO, ZAPITA DA LI J
E
SVE
TO

OKO
MENE,
U
MOJEM
ŽIVOTU,
ŽIVOTIMA
DRUGIH,
POSTOJANJU
CIJELOG
SVIJETA,
SLUČAJNO
I
OVISI
O
NEKIM
PRIRODNIM
ZAKONIMA
I
PONAŠANJU
I
DJELOVANJU
NAS
LJUDI,
ILI,
SVE
TO
IMA
ONAJ
SMISAO
KOJI
NAM
VEĆ
TISUĆAMA
GODINA
OBJAŠNJAVA
SAM
BOG
PREKO
SVOJIH
PROROKA,
BOŽJE
RIJEČI
I
SAMOGA
SEBE,
UTJELOVLJENA

U
JEDNOGA
OD
NAS?

PA NE MOŽE SVE TO BITI BEZ BOGA! NE MOŽE! NEMA SMISLA! SVE BEZ BOGA GUBI SMISAO!
SVE
IMA
SVOJ
KRAJ
I
SVE
PRESTAJE,
PRIJE
ILI
POSLIJE!
A
S
BOGOM,
JA
VIDIM
TO
U
SVOJEM
ŽIVOTU,
SVE
IMA
SMISAO
I
SADA
I
U
BUDUĆNOSTI.

PA ZAŠTO JE TO ONDA TAKO TEŠKO POVJEROVATI!?

A u Ludbregu je DIO ŽIVOGA BOGA MEĐU NAMA, NJEGOVA PRESVETA KRV. I mogao sam ju imati cijeli
život pred svojim očima pa ne bi mi život bio takav, gore-dolje. A nisam.

I zato moram još jednom doći u onu crkvu u Ludbregu, župnu crkvu. Da pri miru o svemu još jednom razmislim. U BLIZINI BOGA ŽIVOGA, NJEGOVE PREDRAGOCJENE I PRESVETE K RVI.

O PREDRAGOCJENA KRVI KRISTOVA OPERI ME OD MOJIH GRIJEHA!

O DOBRI ISUSE, DAJ DA TVOJA PREDRAGOCJENA KRV BUDE NAŠE SPASENJE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.